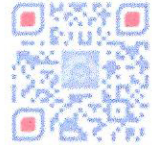

SINDIKAT ZAPOSLENIKA U DJELATNOSTI SOCIJALNE SKRBI HRVATSKE

10 000 ZAGREB, BAŠTIJANOVA 48

TEL: 01/ 3692-403, FAKS: 01/ 3692-415

ŽIRO RAČUN – IBAN HR 972360000-1101313441, e-mail: sindikats@net.amis.hr, OIB 38729324054

Zagreb, 20. ožujka 2017.

PRIOPĆENJE

Povodom dana socijalnog rada koji se obilježava 21. ožujka 2017. želimo skrenuti pozornost na još jednu ugroženu kategoriju stanovništva, osim korisnika socijalne skrbi, a to su zaposlenici u sustavu socijalne skrbi.

Sustav socijalne skrbi je iznimno potkapacitiran, korisnika i njihovih potreba je sve više, a zaposlenika manje s time da se radne obveze povećavaju i usložnjavaju. Odgovorni za sustav, a to je primarno Ministarstvo za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku, želi sustav održavati isključivo na najnižoj mogućoj razini, tako da se propisani minimalni uvjeti tumače i primjenjuju isključivo kao maksimalni uvjeti, a često se ne dopuštaju niti ti najniži standardi.

Zaposlenici u socijalnoj skrbi su potplaćeni i diskriminirani u odnosu na druge javne službe. Zaposlenici s VSS-om u socijalnoj skrbi imaju najniži koeficijenti u odnosu na sve javne službe. Čak potpuno isti poslovi u drugim djelatnostima su bitno bolje plaćeni. Tako npr. socijalni radnik u zdravstvu ima čak 19% veći koeficijent nego socijalni radnik u osnovnoj djelatnosti – u socijalnoj skrbi. Radnicima se uskraćuju brojna prava, traži se da besplatno rade više jer im se prekovremeni rad ne plaća, a i na brojne druge načine im se prava uskraćuju ili umanjuju.

U socijalnoj skrbi u praksi već godinama, dapače dva desetljeća nitko nije napredovao u zvanje mentora i savjetnika iako je u propisima to predviđeno. Za razliku od toga u obrazovanju su ta napredovanja redovna i normalna.

Radnici u socijalnoj skrbi jako često su izloženi fizičkim napadima, prijetnjama, uvredama, svojevremeno je jedan socijalni radnik ubijen od strane korisnika. Na nedavnom sastanku u jednoj ustanovi od 45 prisutnih radnika čak 17 je potvrdilo da su bili fizički napadnuti od strane korisnika. Međutim, to nikoga ne zanima, niti Ministarstvo, niti ravnatelje. Niti se svi napadi prijavljuju, niti se radnicima na ikoji način izlazi u susret. Pri tome radnici ne uživaju nikakvu dodatnu zaštitu kao službene osobe i sl.

Upravljanje sustavom je na najnižoj mogućoj razini. Sustav političke podobnosti kod postavljanja ravnatelja je upravo najizraženiji u socijalnoj skrbi. I sustav veza i obvezanosti tako postavljenih ravnatelja da vraćaju usluge (zapošljavanjem, nabavom i sl.).

Sve to ide na štetu korisnika jer nedovoljno radnika, radnika koji su potplaćeni i manje vrednovani nego u drugim sustavima, radnika koji su napadani i ozljeđivani a da se za to nitko ne brine, radnika kojima se uskraćuju prava, ne plaća prekovremeni rad i sl. ne može biti na korist korisnika. Ali sve to traje već godinama i za sve to već godinama odgovorne u Hrvatskoj nije briga.

Jadranka Ivezić, dipl. soc. radnik, predsjednica Sindikata

